

udtalte, at, saaledes som Sagen foreligger, var det, som om den først var indbragt i det andet Thing og nu bag efter kom ind i Folkethinget, men at dette var en stor Uret at begaa, naar der er Tale om Bevillingspørgsmaal. Jeg ser ikke, med hvad Berettigelse det ærede Medlem kan fremsætte denne Paastand. Naar den skulde have nogen Grund, maatte der i det andet Thing være meddelt Oplysninger, som man havde forholdt dette Thing, men det er ingenlunde Tilfældet. Der er ikke meddelt det andet Thing det ringeste Andet, end at Krigsbestyrelsen var overbevist om Nødvendigheden af at forsyne Hæren med nyt Feltartillerimateriel, og at det Feltartillerimateriel, som var bragt i Forflag af Sagkyndige, efter nøje Prøvelse var blevet befundet at være det Bedste, vi for Diebliffet kunde skaffe tilveie. At dette skulde se ud som Forelæggelse først af denne Bevilling i det andet Thing, forstaaer jeg ikke. Det ærede Medlem bebrejdede mig, at jeg ikke havde fulgt hans Raad om at inbringe Sagen som et særligt Lovforslag, og han henviste til, at ikke et eneste Medlem havde udtalt sig imod dette Raad. Det er imidlertid en hel egen Maade at understøtte et Forslag paa, at man tier stille derom, og mig bekendt fandt Forslaget ikke Understøttelse hos Andre end det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), men Ingen vil dog vist fortænke en Minister i, at han, saaledes som Forholdene her i Thinget ere, og saaledes som det nævnte ærede Medlems Stilling er, eller i det Mindste indtil for kort Tid siden var, ikke lagde særlig Vægt paa denne anbefaling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Med Hensyn til Forslaget om et Dyrtidsstillæg til Skolelærere bemærkede den ærede Ordfører, at der ikke oprindelig af mig var stillet noget Forslag i den Retning, og dette forholdes sig, som bekendt, ganske rigtig. Det er selvfølgelig en Omstændighed, som ikke er uden Indflydelse paa min Stilling til Sagen i Almindelighed, men efter at den var kommen frem, sluttede jeg mig til et fremkommet Ændringsforslag. Efter at dernæst et Ændringsforslag, som jeg ikke kunde modtage, var vedtaget her i Thinget, har jeg i det andet Thing stillet Forslag til en anden Affattelse, hvilket Forslag imidlertid ikke kom til Afstemning, idet det Forslag, der nu staar i Løven, og som jeg erklærede, at jeg kunde modtage, blev vedtaget i det andet Thing. Jeg maa fremdeles ønske, at dette Forslag bliver staaende paa Finantsloven, og jeg skal nu gjøre nogle Bemærkninger angaaende Forslagets Indhold med Hensyn til, hvad den ærede Ordfører ytrede derom. Den ærede Ordfører yttede, at Forslaget, skjøndt der ikke deri er nogen Tale om, at Tillæget skal ydes til fattige og uerbeyrbede Kommuner — hvilket jeg i Forbigaaende skal bemærke indeholdtes i det Forslag,

der ikke kom til Afstemning i det andet Thing — dog formodentlig maatte forstaaes paa den Maade. Jeg er ikke i Stand til at se, at det er muligt at forstaa det paa den Maade, og jeg skal bestemt udtale, at jeg ikke opfatter Forslaget saaledes. Hvad der dog især var den ærede Ordfører magtpaaliggende, var den Egenstaa, Forslaget skulde have, at det støttede mine Principer og anerkjendte den Maade, hvorpaa jeg agter at gaa frem; men det er en Feiltagelse. Hvad jeg har udtalt, at jeg i den Henseende agter at iværksætte, gaar ud paa at skaffe Skolelærerne en varig Forbedring i deres Løn; men her er kun Tale om at give et Dyrtidsstillæg for dette enkelte Aar, og de to Ting komme derfor ikke hinanden noget ved, eller staa i det Høieste i en meget løs Forbindelse med hinanden. Til den ærede Ordførers almindelige Betragtning støttede sig ogsaa den Udtalelse af ham, at jeg ikke skulde bruge Pengene fravag; men derved forudsatte den ærede Ordfører, at der skulde gaa langvarige Undersøgelser forud. Dette forholdes sig dog ingenlunde saaledes, hvilket den ærede Ordfører selv vil indse, naar han ret tager Hensyn til, at der her er Tale om et Dyrtidsstillæg, der skal gives som Tillæg til Skolefondene, og hvorom Skoleraadene ville have at gjøre nærmere Forslag til Ministeren, som da tager Beslutning. Naar vi saaledes her komme til at nævne Ministeren, tror jeg, at den egentlige vægtige og betydningsfulde Grund kommer frem, nemlig den, at den ærede Ordfører er bange for, at Bevillingen skal forstaaes som et Tillidsvotum til Ministeren, hvormed den ærede Ordfører allermindst vil have Noget at gjøre; han vil kunne vaske sine Hænder i Ukyldighed med Hensyn til nogensomhelst Delagtighed deri. Derom er der ikke Noget at sige, og dersom det er det afgjøvende Moment for Ordføreren, kan jeg vel se, at han maa gaa imod Forslaget; jeg antager ogsaa sikkert, at det vil blive udfæmt. — Jeg skal dernæst omtale et Forslag af det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (S. Kruse), stillet til § 26. Dette Forslag, der ogsaa er omtalt af den ærede Ordfører, er fremkommet saa sent, at jeg antager, den ærede Forslagsstiller selv vil anerkjende, at et Forslag af den Bestaaenhed — og jeg vil tilføie af dets formelle Bestaaenhed og med Manglerne ved dets Affattelse — vanskeligt om ikke umuligt vil kunne vedtages.

S. Kruse: Naar jeg har tilladt mig, som det høie Thing vil se, at stille et Ændringsforslag til § 26, saa er det, fordi jeg bestandig har næret et alvorligt Ønske om, saa vidt det stod til mig, at komme Skolelærerne til Hjælp med en Lønningsforbedring. Saaledes som Bestemmelsen lyder i Lovforslaget, som det er vedtaget i det andet Thing, spøler jeg mig overbevist om, at den ikke vil blive vedtagen, navnlig fordi der derved udtales et Slags Tillidsvotum til den